

at indskrænke Forbudstiden til 30te April. Ved Affattelsen af det her ompurgte Forbud synes det næppe at have været stænket tilstrækkelig Opmærksomhed, at Malevaadsfiskeriet, der jo udelukkende drives efter gule Mal, er et Fiskeri, der ikke i Henseende til Produktets Godhed og Affættelighed kan erstattes af noget andet. Den gule Mal fanges nemlig desforuden kun ved Krøge og ved Stangning med Øyster (derimod ikke med Russer), men ved begge disse Fangemaader beskafiges Malen og egner sig derfor ikke til Forsendelse, men kun til mere lokal Anvendelse. Underledes derimod med den i Baadene fangede gule Mal. Den er ubestadiget, egner sig saaledes tilmed paa Grund af Malens bekendte Levedygtighed fortræffelig til langvejs Forsending og bringer mange Penge ind i Landet. Den allerstørste Del af Fangsten gaar nemlig til Udlandet (Tyskland, Holland og England) og betales med gode Priser paa Grund af Varens fortrinlige Bestaaffenhed. I den officielle Statistik anslaaes Malefiskeriet med Baad i 1893 til 1,004,509 Pbd. af Værdi 345,343 Kr. og i 1894 til 985,328 Pbd. af Værdi 301,332 Kr.; men det er tilfulde bekendt, at den virkelige Fangst er langt større, idet ikke faa Fiskere ikke holde af, hvad de heller ingen Pligt have til, at opgive, hvad de i Virkeligheden fiske med deres Malevaad. Man vil derfor næppe fejle ved at gaa ud fra, at Fiskeriet med Malevaad aarligt bringer det meste af en Million Kroner fremmede Penge ind i Landet, og der turde saavel af Hensyn hertil som af Hensyn til den store Del af Fiskerbefolkningen, for hvem dette Fiskeri er Hovederhvervet, være liden Anledning til at vende tilbage til det af Fiskerikommissionen af 1873 indtagne Standpunkt, at Malevaadsfiskeri kun er et taalt Onde.

Det vil maaste i denne Forbindelse være paa sin Plads at gaa over til at omtale Bedtægtspørgsmaalet, idet de mange i Henshold til Loven af 5te April 1888 stadfæstede Fiskerivedtægter have lagt meget betydelige Baand paa Fiskeriet rundt om i Landet.

Regeringen maatte vel ved Fiskerilovforslagene ofte gentagne Behandlinger i Folketinget i Marenes Løb slaa betydelig af

paa de mange Forbud og de mange Skranker, som fra først af vare paatænkte og foreslaaede; men en Udvej syntes at staa aaben til nogen Oprensning herfor, og det var gennem Bedtægterne. Det siges ikke sjældent af Fiskerne, og det kan ikke her afgøres, om det er med Urette, at der fra Regeringens Side gennem Kontrollen er udfoldet ikke ringe Bestræbelser for at faa indført Bedtægter rundt omkring i Landet. Der er for de Bestemmelser, der kunne finde Plads i Bedtægterne, sat meget vide Skranke, idet Bedtægterne ifølge Lovens § 43 kunne, som det hedder, „indeholde de fornødne nærmere Regler om Tiden hvori og Maaden hvorpaa de forskellige Fiskerier maa drives, om, hvilke Redskaber der maa bruges m. m., samt Bestemmelser til Ordning af Fiskeri og Sejlads og om Ordens Overholdelse under Fiskeriet.“ Denne Ramme er saa vid, at det ikke lettelig ses, hvad der ikke skulde kunne bringes ind under den. Raster man nu Blikket paa Indholdet af den lange Række af Bedtægter — deres Antal er efter de officielle Indberetninger inklusive for Finansaaet 1894—95, vokset til 29, hvortil mulig senere er kommet flere — finder man, at de næsten alle ere, om man tør bruge det Udtryk, skaarne over den samme Læst, om end med forskellige Varianter, og at de indeholde en større eller mindre Række af Forbud, derunder Laasning af Bunde, som Tillæg til eller Stærkelse af de allerede i Fiskeriloven foreskrevne Forbudsbestemmelser. Vel hidrører nu dette fra den Paastand, at Hensigten hermed er efter Stedets Behov og Bestaaffenhed at befordre Udfkæning og Fremvækst af Yngel og derved bidrage til Fiskeriets Bedlignelse og Forbedring, men det gælder i hvert Fald her i det mindre det samme som i det hele og store om vor nuværende Fiskerilovgivnings Bestemmelser i denne Retning, nemlig at man er gaaet ud fra Forestillinger og Forudsætninger om, hvad der vilde være gavnligt og hensigtsmæssigt, uden nogen Garanti for disse Forestillingers og Forudsætningers Rigtighed. Det er nu en Gang saaledes, at Naturens Love ikke kunne findes ved Spekulation, men at Rendskab til dem kun kan vindes ved omhyggelige Sagttagelser